

код народа на Овчем Пољу. Култ Дечанскога у Метохији описао је Татомир Вукановић (III 5, 1937, 371—89).

Татомир Вукановић, *Манастир светскога Уроша у Неродимљу* (III 3, 1937, 204—18). Говори о црквеним зидинама близу града Петрича, где је некада био манастир посвећен Богородичином успењу. На том месту подигнуте су у последњој четврти прошлога века зидине, које су остале недовршене, а у народу познате по имену „манастир св. Уроша“, Доноси и султанов ферман о дозволи зидања нове цркве.

Татомир Вукановић, *Привилегије попова по чл. 31 Душановог Законика* (III 4, 1937, 275—80). Истиче да су попови били ослобођени свих малих и великих работа као и обавеза да учествују при зидању царског двора.

Ј. Махач, конзул Чехословачке Републике у Скопљу, написао је кратак али топао чланак о *Сави Хиландарцу* (III 4, 281—3), познатом Чеху, монаху у Хиландару, писцу монографије Хиландара и описа хиландарских рукописа.

Миодраг Ал. Пурковић, *Српски епископи и митрополији средњег века* (III 4, 1937, 245—64, III 5, 323—38, III 6, 405—19). Расправа у којој је изложена историја средњовековних српских епископа и митрополита. Објављено је и као посебна књига „Библиотеке Хришћанског дела“ књ. 6. Скопље 1938, 8°, 53.

М. Пурковић

Revue historique du Sud-Est européen. Publication trimestrielle dirigée par N. Jorga. Bucarest, I (1924) — XIII (1936).

Румунска историографска књижевност одликује се нарочито великим бројем историских часописа, знатно већим него код нас. Само г. Никола Јорга, познати румунски историчар, уређује и издаје, или само уређује, следеће часописе и годишњаке: *Revue historique*, *Revista istorică*, *Buletinul Comisiei istorice*, *Bulletin de la Section historique de l'Académie roumaine*, *Mélanges de l'Ecole roumaine en France*, можда још који, поред свог дневника *Neamul românesc* у коме је објавио многе чланке историске садржине.

Revue historique је занимљив часопис пун разних обавештења (и хитотетичних поставки) о многим проблемима балканске историје, али треба подвући да су ти проблеми посматрани прилично једнострано, са ужег румунског гледишта, на начин често индиректан и стога, бар за необавештене, неупадљив у први мах. То исто важи и за приказе. Није потребно истицати да највећи број чланака, нарочито оних у којима су изложена општа разматрања о балканским појавама, потиче од самог уредника.

Студија и докумената који се односе на нашу историју или стоје са њом у ближој вези има у овоме часопису више него што би се можда очекивало; то су, по хронолошком реду:

Студије. — *A propos d'un épitaphios du monastère de Putna*, од М. Ласкариса (II, 356—361). Поводом радова О. Тафралиа и Л. Мирко-